

Socialministerens bemærkninger til henvendelse af 14. september 1973 fra Landsforeningen af Børne- og Ungdomsværn.

Til landsforeningens indledende bemærkninger kan anføres, at der næppe i bistandslovforslagets rådgivningsafsnit kan indføres en regel om, at familier med børn har prioritet i rådgivnings- og vejledningsarbejdet. Dette ville være i strid med et af de grundlæggende principper bag lovforslaget: at afskaffe de „båse“, som findes i de gældende speciallove. Der skal således være adgang til rådgivning for alle, der har behov herfor, uanset om den enkelte tilhører en familie med børn eller er enlig.

Til landsforeningens bemærkninger i tilknytning til enkelte lovbestemmelser kan følgende anføres:

Ad § 26. Det fremgår af socialministeriets cirkulære af 10. oktober 1966 om børne- og ungdomsværnenes virksomhed, pkt. 113, at der allerede er en administrativ praksis i retning af at anvende principperne bag forsorgslovens tilbagebetalingsregler analogt, når der ydes økonomisk hjælp efter loven om børne- og ungdomsforsorg. Den ændring, der sker ved gennemførelsen af § 26, er derfor overvejende af formel art.

Ad § 33. Socialministeriet deler landsforeningens betænkeligheder ved fortsat anvendelse af begrebet „tilsynsværge“, og der foreligger — som det allerede er anført i bemærkningerne til henvendelsen fra Socialpædagogisk Samråd og i svaret på spørgsmål 112 — i ministeriet udkast til et ændringsforslag, hvorved denne betegnelse udgår.

Ad § 40. Det beror på en misforståelse, at bistand efter § 40, stk. 2, er betinget af, at der foreligger de forhold, der er nævnt i § 37. Kriteriet er — som efter børneforsorgslovens § 27, stk. 2, nr. 5 — „forbigående vanskeligheder“. Erstatte man betingelsen

om, at „anbringelse uden for hjemmet kan undgås“ med ordene „sikring af børns og unges tarv“, vil dette indebære, at bestemmelsen kan bruges til at give en hvilken som helst familie med børn hjælp til ethvert tænkeligt formål, dvs. at enhver styring med anvendelsen af bestemmelsen må opgives.

Ad § 47. Begrebet „en væsentlig forbedring af børnenes trivsel“ forekommer for juridisk ubestemt som afgrænsning af, hvornår der kan ydes hjælp til flytning. Det må antages, at de situationer, som omtales af landsforeningen, kan henføres under ordene „forbedring af familiens boligmæssige forhold“, der indebærer en udvidelse i forhold til den gældende regel i forsorgslovens § 50, jfr. oversigten i svaret på spørgsmål 58.

Ad afsnit VI, kap. 15. Socialministeriet kan tilslutte sig landsforeningens betragtninger med hensyn til det hensigtsmæssige i, at der iværksættes rådgivning i forbindelse med sager om plejetilladelse, i hvert fald når der synes at være mulighed for, at plejeforholdet vil antage karakter af et adoptionslignende forhold. Det vil derfor blive overvejet, om en bestemmelse om rådgivning — herunder om underretning af det sociale udvalg i forældrenes opholdskommune — kan indarbejdes i forslaget § 65, stk. 2.

Ad § 66, stk. 4. Der henvises til bemærkningerne til henvendelsen fra Socialpædagogisk Samråd, side 5 (pkt. 4, ad skrivelse af 17. november 1972 fra Danske Socialpædagogers Landsforening), samt til svaret på spørgsmål 152.

Ad § 123, stk. 1. Begrebet „velfærd“ er defineret i bemærkningerne til § 133 og vil yderligere blive uddybet i det cirkulære, der skal udarbejdes til afsnittet.